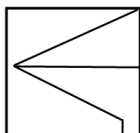

CZECEKO

CZECEKO Sp. z o.o.

31-115 Kraków Pl. Gen. Wł. Sikorskiego 2

INWESTYCJA:

**ZABEZPIECZENIE OTWORÓW OKIENNYCH I
DRZWIOWYCH W OBIEKTACH KUBATUROWYCH FORTU
NR 48 „BATOWICE”**

INWESTOR:

Gmina Miejska Kraków
Zarząd Budynków Komunalnych w Krakowie
ul. Czerwieskiego 16
31-319 Kraków

OBIEKT:

Fort 48 „Batowice”
ul. Wawelska, Kraków
dz. nr 215/16, 236 obręb 1 jedn. ewid. Nowa Huta.

FAZA:

P.B.

BRANŻA:

INWENTARYZACJA ARCHITEKTONICZNA

WYKONAŁ:

mgr inż. arch. Weronika Wrzak-Skalska

SPRAWDZIŁ:

mgr inż. arch. Joanna Piekło
Upr nr 153/98; MP-0464

Kraków Lipiec 2016

SPIS ZAWARTOŚCI:

- Strona tytułowa;
- Spis zawartości;
- Opis techniczny:
 1. Strona tytułowa.
 2. Spis zawartości.
 3. Opis techniczny budynku.
 - I. *Temat i podstawa opracowania.*
 - II. *Dane ogólne*
 - III. *Główne informacje o Forcie 48 „Batowice”.*
 - IV. *Dane konstrukcyjno-materiałowe:*
 - V. *Stan techniczny obiektu:*
 4. Część rysunkowa:
- Część rysunkowa:

Spis rysunków:

Nr rys.	Nazwa	Skala
A-1	Sytuacja. Zaznaczenie lokalizacji zabezpieczanych otworów okiennych i drzwiowych w obiektach kubaturowych fortu	1:500
A-2	Koszary szyjowe. Elewacja, rzut ściany z zabezpieczanymi otworami, przekroje.	1:100/1:25
A-3	Schron główny. Elewacja, rzut ściany z zabezpieczanymi otworami, przekroje.	1:100/1:25
A-4	Kaponiera podwójna z poterną. Elewacja, rzut ściany z zabezpieczanym otworem, przekrój.	1:100/1:25
A-5	Schron pogotowia nr 1. Elewacja, rzut ściany z zabezpieczanym otworem, przekrój.	1:100/1:25
A-6	Schron pogotowia nr 2 z poterną i kaponierą pojedynczą. Elewacja, rzut ściany z zabezpieczanym otworem, przekrój.	1:100/1:25
A-7	Schron pogotowia nr 3. Elewacja, rzut ściany z zabezpieczanym otworem, przekrój.	1:100/1:25
A-8	Schron pogotowia nr 4. Elewacja, rzut ściany z zabezpieczanym otworem, przekrój.	1:100/1:25

A-9	Schron pogotowia nr 5. Elewacja, rzut ściany z zabezpieczanym otworem, przekrój.	1:100/1:25
A-10	Schron pogotowia nr 6. Elewacja, rzut ściany z zabezpieczanym otworem, przekrój.	1:100/1:25
A-11	Schron pogotowia nr 7 z poterną i kaponierą pojedynczą. Elewacja, rzut ściany z zabezpieczanym otworem, przekrój.	1:100/1:25
A-12	Schron pogotowia nr 8. Elewacja, rzut ściany z zabezpieczanym otworem, przekrój.	1:100/1:25

OPIS

Do inwentaryzacji architektonicznej elewacji i otworów okiennych i drzwiowych fortu dla potrzeb inwestycji polegającej na zabezpieczeniu otworów okiennych i drzwiowych w obiektach kubaturowych Fortu nr 48 „Batowice”.

I. Temat i podstawa opracowania.

Tematem opracowania jest inwentaryzacja architektoniczna wybranych elementów obiektów kubaturowych fortu w zakresie niezbędnym dla potrzeb wykonania projektu zabezpieczenia otworów okiennych i drzwiowych elementów kubaturowych fortu.

Podstawę opracowania stanowią:

- o Umowa z Inwestorem;
- o Archiwalne plany obiektu z zasobów Centralnego Archiwum Wojskowego w Rembertowie;
- o Uzgodnienia z Inwestorem;
- o Wizja lokalna;
- o Pomiary terenowe (VII.2016r.)

II. Dane ogólne:

1. Inwestor: Gmina Miejska Kraków
Zarząd Budynków Komunalnych w Krakowie
ul. Czerwieńskiego 16
31-319 Kraków
2. Lokalizacja inwestycji: ul. Wawelska, Kraków
dz. nr 215/16, 236 obręb 1
jedn. ewid. Nowa Huta.
3. Stan istniejący:
 - pow. działki: 25.850,00m²;
 - pow. netto obiektów: 1.861,40 m²;w tym:
 - Koszary szyjowe 1.115,70m²
 - Schron główny 234,00m²;
 - Kaponiera podwójna z poterną 209,60m²;
 - Schron pogotowia nr 1 21,80 m²;
 - Schron pogotowia nr 2 86,60 m²;
 - (z poterną i kaponierą pojedynczą)
 - Schron pogotowia nr 3 21,20 m²;
 - Schron pogotowia nr 4 21,20 m²;
 - Schron pogotowia nr 5 21,40 m²;
 - Schron pogotowia nr 6 21,50 m²;
 - Schron pogotowia nr 7 86,60 m²;
 - (z poterną i kaponierą pojedynczą)
 - Schron pogotowia nr 8 21,80 m²;

4. Rodzaj zabudowy: wolnostojąca
5. Ilość kondygnacji:
-koszary:	1
-schron główny	1
-schrony pogotowia	1
-kaponiery	1
6. Sposób użytkowania obiektu: pustostan
7. Numer w rejestrze zabytków: A-91/M (data wpisu: 11.05.2007r.)

III. Główne informacje o Fortcie 48 „Batowice”

Fort 48 „Batowice” powstał w latach 1883-1885 jako jednowałowy fort artyleryjski III warownego pierścienia obronnego. Czołem jest zwrócony w kierunku północno-wschodnim ku dolinie Dłubni. Fort posiada pięcioboczny narys, fosę obwodową głęboką - suchą, wał obwodowy ziemny, ze stanowiskami artylerii i przyległymi piechoty znajdującymi się pomiędzy nasypami 8 poprzecznic, które mieszczą małe schrony pogotowia przeznaczone dla obsługi i podręcznych zapasów amunicji, bomboodporny blok koszar szyjowych (z sienią przejazdową w centrum i szeregiem izb połączonych korytarzem plecowym), centralnie usytuowany blok schronu głównego, kaponiery kazamatowe (podwójna na osi założenia, dwie pojedyncze na barkach) i mur ze strzelnicami do obrony fosy, z zapewnieniem komunikacji wewnątrz kaponier z wnętrzem złożenia za pomocą potern. Dzieło wykonane głównie z ziemi: fosa, wał i przeciwstok, nasypy przy i na budynkach schronowych. Partie kazamatowe zbudowane z betonu z uzupełnieniami z cegły osłonięte płaszczami ziemnymi od czoła, skrzydeł i od góry. Przed I wojną światową fort zmodernizowano wzmacniając od wewnątrz stalobetonem i kamieniem konstrukcję schronu głównego, kaponierę podwójną czołową zamieniono na grodzową poprzez wykonanie płaszcza ziemnego czołowego, osłonowego, usunięto z fosy mury wolnostojące oraz mur przedbramia, do obrony fosy w szyi w elewację koszar szyjowych wmurowano pancerny sponson dla broni maszynowej, przekształcono część strzelnic kaponier na przeciwrykoszetowe z płytami pancernymi i stałymi łożami dla karabinów ręcznych. Po I wojnie światowej stan gotowości bojowej fortu zniesiono i pełnił okresowo funkcje magazynu wojskowego. Po II wojnie światowej ok. 1960 roku przeszedł w gestię cywilne, funkcje magazynowe ograniczono do budynku koszar szyjowych wykonując celem przystosowania niezbyt liczne przebicia przez ściany wewnętrzne i zewnętrzne, resztę założenia nie wykorzystywano. Doprowadziło to do powolnej degradacji fortu. Fort utracił prawie całość oryginalnego wyposażenia pancernego i ruchomego. Teren fortu w całości porośnięty starodrzewiem.

Fort 48 podlega ochronie prawnej jako wpisany do rejestru zabytków województwa małopolskiego pod numerem A-91/M (decyzja administracyjna z dnia 11.05.20-7r.).

IV. Dane konstrukcyjno-materiałowe istniejących elementów.

Obiekty kubaturowe zbudowano z betonu i cegły.

IV.1. Fundamenty i ściany fundamentowe.

Fundamenty – prawdopodobnie kamienne lub kamienno-ceglane poprzez analogię do zbadanych na fortach: 52 „Borek” i 50 „Prokocim”

IV.2 Ściany zewnętrzne.

W koszarach szyjowych mury szyjowe z cegły na zaprawie wapienno-piaskowej gr. 0,6 – 0,9m. Reszta murów z betonu gr. 1,0m – 1,5m.

W schronie głównym mury betonowe, ściany osłonowe z cegły na zaprawie wapienno-piaskowej.

W schronach pogotowia ściany betonowe.

IV.3 Ściany wewnętrzne.

Ściany wewnętrzne nośne z betonu.

Ściany wtórne działowe z cegły, obustronnie otynkowane.

IV.4 Stropy.

Sklepienia betonowe gr. 1,0m.

IV.5 Dach.

Dachy w formie nasypów ziemnych porośniętych darnią o zmiennej grubości.

IV.6 Nadproża.

Nadproża betonowe i ceglane.

IV.7 Schody.

Schody zewnętrzne do schronu pogotowia nr 2 i 7– betonowe, jednobiegowe.

IV.8 Kominy.

Kominy dymowe i wentylacyjne murowane z cegły pełnej.

IV.9 Podłogi i posadzki.

Posadzki betonowe.

IV.10 Tynki i wykładziny.

Tynki zewnętrzne:

- na ścianach ceglanych– cementowo-wapienne i wtórne cementowe z dodatkiem żwiru,
- na ścianach betonowych – cementowo-wapienne.

Tynki wewnętrzne na ścianach - cementowo-wapienne.

Ściany we wnętrzach kazamat bielone.

IV.11 Stolarka.

Stolarka okienna – Pierwotnie drewniana - nie zachowała się.

Stolarka drzwiowa – W koszarach szyjowych wtórne drzwi drewniane i stalowe. W obiekcie oryginalne drzwi przylgowe, drewniane płycinowe i klepkowe – nie zachowały się.

W sieni głównej koszar szyjowych zachowane pancerne drzwi z kratą.

IV.12 Parapety.

Zewnętrzne w koszarach szyjowych – ceglane, tynkowane.

Wewnętrzne – nie zachowały się.

IV.13 Kraty, stalowe elementy wyposażenia.

W koszarach szyjowych w otworach okiennych wtórne stalowe kraty z wypełnieniem siatką.

W schronie głównym w otworach strzelnic w większości zachowane stalowe kraty.

W schronach pogotowia, kaponierze podwójnej, kaponierach pojedynczych w części otworów strzelniczych zachowane stalowe kraty oraz stalowe elementy pancerne. Na schronach pogotowia zachowało się wyposażenie – stalowe wieszaki oraz

numeracja. W części otworów zachowały się oryginalne zawiasy i gniazda na rygle do montażu wrót.

IV.14 Rynny, rury spustowe, obróbki blacharskie.

Rynny i rury spustowe nie zachowały się. Na ścianach obiektów kubaturowych zachowała się część uchwyty do ich montażu.

V. Stan techniczny obiektu.

Stan techniczny budynku został określony na podstawie:

-ogłędzin przeprowadzonych na obiekcie w lipcu 2016 roku;

Stan techniczny obiektu określa się jako zdewastowany. Jest on adekwatny do wieku, sposobu użytkowania i faktu, że od lat 60-tych XX w obiekt jest pustostanem z wyjątkiem koszar szyjowych, które do niedawna pełniły funkcje magazynowe.

Opracował: mgr inż. arch. Joanna Piekło